

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: X., nar. X., štátny príslušník Č., A., naposledy bytom v zahraničí Z., zastúpený *advokátkou* JUDr. A., P., proti žalovanému **Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície**, so sídlom v Nitre, Nábrežie mládeže 1, Nitra, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. UHCP-428-1/RHCP-NR2008 zo dňa 23. júna 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 93/2008-32 dňa 21. októbra 2008 takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S 93/2008-32 dňa 21. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania postupu a rozhodnutia žalovaného č. UHCP-428-1/RHCP-NR-2008 zo dňa 23. júna 2008 a následného zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd v Nitre

v odôvodnení rozsudku uviedol, že zákon č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutí žalovaného (ďalej len zákon o pobyte cudzincov) v ustanovení § 26 ods. 1 písm. f/ pri rozhodovaní o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada na to, či cudzinec uvádza pravdivé údaje, resp. či úmyselne uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady.

V predmetnom konaní, t. j. v konaní o obnovenie povolenia na prechodný pobyt správny orgán zisťoval podmienky jeho obnovenia, a teda zisťoval, či žalobca bude mať počas obdobia prechodného pobytu na účel podnikania zabezpečené ubytovanie. V žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania žalobca uviedol ako svoje bydlisko v Slovenskej republike adresu A. a ubytovateľa K.. Vykonaným dokazovaním, a to výsluchom K. bolo podľa krajského súdu preukázané, že žalobca na tejto adrese nebýva, nezdržiava sa na uvedenej adrese, nemá tam žiadne veci, ba dokonca nemá ani kľúče od rodinného domu na tejto adrese, resp. izby, ktorú by mal mať podľa nájomnej zmluvy prenajatú. K. potvrdil, že ako prenajímateľ nájomnú zmluvu uzavrel, ale nikdy u neho občan Číny, a teda ani žalobca nebýval a nebýva.

Krajský súd na základe uvedených skutočností po preskúmaní veci a postupu správnych orgánov dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ako aj rozhodnutie žalovaného nie je v rozpore so zákonom, a preto dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt podľa § 26 ods. 2 písm. f/ zákona o pobyte cudzincov je správne.

Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca ako cudzinec na udelenie povolenia na prechodný pobyt nemá právny nárok a v konaní o obnovenie na prechodný pobyt na území SR nepreukázal splnenie zákonom stanovených podmienok, preto rozhodnutím žalovaného nebol ukrátený na svojich právach cudzinca podľa zákona o pobyte cudzincov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uviedol, že v konaní ktoré predchádzalo konaniu na prvostupňovom súde došlo k porušeniu práv žalobcu, pretože mu bola odopretá možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k podkladom rozhodnutia, čím správny orgán porušil § 32 ods. 2 Správneho poriadku. S poukazom na čl. 48 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR právo byť prítomný na prerokovaní svojej veci aj v prípade, že konanie bolo vyhlásené za neverejné, nemôže byť obmedzené ani zákonom.

Žalobca poukázal na to, že zo strany správnych orgánov mu bola odňatá možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k svedeckej výpovedi svedka K., ktorá bola dôkazom, ktorý bol významný pre rozhodnutie správneho orgánu I. a II. stupňa. Krajský súd sa touto námietkou nezaoberal, a preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že jeho rozhodnutie nie sú v rozpore so zákonom o pobyte cudzincov, pretože pri rozhodovaní postupoval plne v súlade s uvedenými všeobecne záväznými právnymi predpismi a spoľahlivo zistil skutkový stav veci.

Poukázal na to, že hoci žalobca vedel o tom, že na adrese P. nemá zabezpečené ubytovanie, predložil ku svojej žiadosti doklad o tom, že tam má poskytnuté primerané ubytovanie, čím úmyselne uviedol nepravdivý a zavádzajúci údaj. Uvedené mal jednoznačne preukázané zápisnicou o podaní vysvetlenia zo dňa 16.4.2008, v ktorej K. potvrdil, že sa jednalo o fiktívny nájom pre cudzincov, pričom za uvedené zmluvy dostal sumu vo výške 2.000,- Sk. Žalovaný poukázal na to, že žalobca konal v rozpore so zákonom do daného stavu sa dostal svojim úmyselným konaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 264c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. apríla 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. UHCP-428-1/RHCP-NR-2008 zo dňa 23. júna 2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Partizánske zo dňa 23.4.2008 č.p. UHCP-87-12/RHCP-NR-PA-P-2008, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území SR podľa § 26 ods. 2 písm. f/ zákona o pobyte cudzincov.

Podľa § 26 ods. 2 písm. f/ zákona o pobyte cudzincov policajný útvar žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt zamietne, ak) cudzinec úmyselne uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady,

Na udelenie povolenia na prechodný pobyt nemá cudzinec právny nárok, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 6).

Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca dňa 7.3.2008 požiadal o obnovenie povolenia na prechodný pobyt, v žiadosti uviedol ako bydlisko, P., za ubytovateľa označil K.. Súčasne predložil zmluvu o nájme bytu zo dňa 3.3.2008, ktorú uzavrel s prenajímateľom K., kde predmetom nájmu je rodinný dom na ul. A..

Vykonanými kontrolami zo dňa 14.4.2008 a 15.4.2008 na adrese, ktorú žalobca uviedol vo svojej žiadosti bolo zistené, že žalobca na uvedenej adrese nebýva a ani nikdy nebýval a že predložená nájomná zmluva, ktorú žalobca predložil je fiktívna. K uvedenej skutočnosti bol vypočutý aj prenajímateľ nehnuteľnosti K., ktorý potvrdil, že v marci 2008 za ním prišiel Z., manžel majiteľky Čínskej reštaurácie, ktorý uviedol, že potrebuje dve nájomné zmluvy pre občanov Číny. Pri spisovaní zmlúv mu Z. povedal, že zmluvy sú len na papieri a že nikto z uvedených občanov Číny u neho bývať nebude a keď príde na kontrolu cudzinecká polícia, má uviesť, že im poskytuje ubytovanie. K. potvrdil, že od spísania zmlúv u neho nikto z občanov Číny nebol, od jeho domu nemá nikto z občanov Číny kľúče a ani nemajú voľný prístup do jeho domu. Potvrdil, že nájomná zmluva bola uzavretá len pre potreby preukázania ubytovania na cudzineckej polícii, pričom za uvedenú zmluvu zinkasoval 2.000,- Sk. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo zápisnici o podaní vysvetlenia K. zo dňa 16.4.2008, spísanej na Oddelení cudzineckej polície Partizánske.

Na základe uvedeného Oddelenie cudzineckej polície PZ v Partizánskom dňa 23.4.2008 žiadosť žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území SR na účel podnikania zamietlo podľa § 26 ods. 2 písm. f/ zákona o pobyte cudzincov s odôvodnením, že žalobca nepreukázal podmienky uvedené v § 25 ods. 3 písm. d/ zákona o pobyte cudzincov a uvádzal úmyselne nepravdivé údaje v žiadosti žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie v ktorom uviedol, že tým, že nebýval na uvedenej adrese a v nevedomosti porušil § 49 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, správny orgán ho mal riešiť v súlade s § 76 zákona, teda mal konať o priestupku žalobcu.

Žalobca uviedol, že nevedel, že pácha priestupok, zdržiaval sa v sídle firmy V.spol. s r.o., na ul. R., P.

Vyjadril presvedčenie, že uvedená nájomná zmluva je stále platná, nie je fiktívna a správny orgán mal možnosť kedykoľvek žalobcu skontrolovať a požadovať od neho vysvetlenie k jeho „nezákonnému postupu“.

Žalovaný napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že prvostupňový správny orgán sa dôsledne riadil ustanoveniami zákona o pobyte cudzincov, pričom sa zhodol s názorom prvostupňového správneho orgánu, že vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým správnym orgánom bolo spoľahlivo zistené, že žalobca úmyselne uviedol nepravdivé údaje o zabezpečení miesta svojho ubytovania, preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Z administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový správny orgán vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami prvostupňového správneho orgánu, ktoré si osvojil aj žalovaný a z ktorého vychádzal pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajský súd. Na správnosť týchto zistení odvolací súd v podrobnostiach odkazuje, pričom považuje za dôležité zdôrazniť, že žalovaný bol viazaný rozsahom dôvodov a námietok, ktoré uplatnil žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

Žalobca totiž v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu nenamieta skutkové zistenia správneho orgánu, sám potvrdzuje správnosť týchto zistení svojim tvrdením, že na adrese, ktorú uvádzal v žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na ul. A. v skutočnosti nebyval, zdržiaval sa v sídle firmy. Preto jeho námietka k výpovedi K., ktorú žiadal konfrontovať so svojim vyjadrením k uzavretiu nájomnej zmluvy uplatnená v žalobe a neskôr aj v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, v ktorom navyše namieta, že nemal možnosť sa vyjadriť k tejto výpovedi, čím bol ukrátený na svojich právach je podľa odvolacieho súdu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam správnych orgánov irelevantná. Na viac vzhľadom k tomu, že takúto námietku neuplatnil v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, nemohol sa ňou žalovaný ani zaoberať a z tohto dôvodu sa jej nemohol účinne domáhať ani v súdnom konaní.

Pokiaľ teda krajský súd žalobu žalobcu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodne podanú, nakoľko nezistil žiaden zo zákonných namietaných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd považoval rozsudok krajského súdu za vecne správny, a ako taký ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. apríla 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu